

Zuko története

Írta: Dave Roman és Alison Wilgus

Rajzolta: Nina Matsumoto

Fordította: ValentineWiggin (alias Korra)

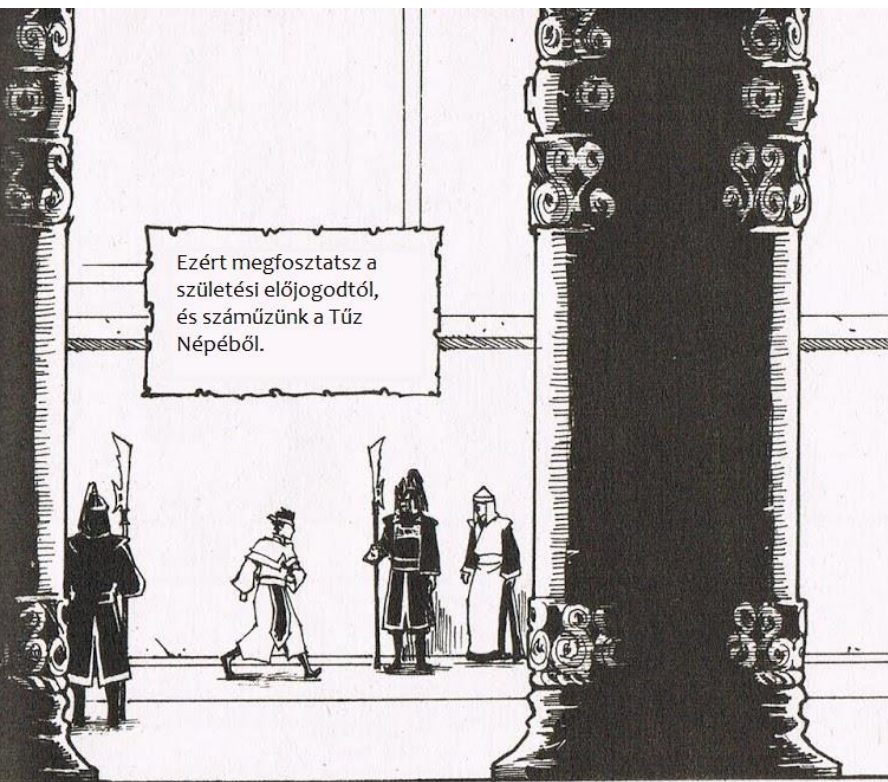

Zuko herceg, méltatlannak mutatkoztál a koronára, és többé nincs jogod büszke őseink földjére lépni.

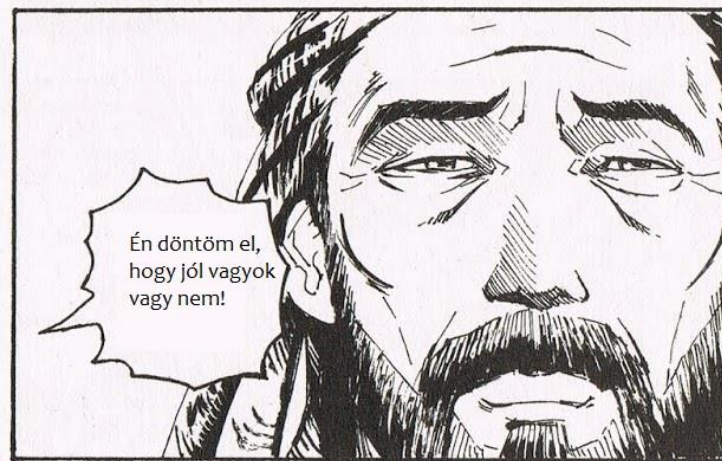
Ezért megfosztasz a születési előjogodtól, és száműzünk a Tűz Népéből.

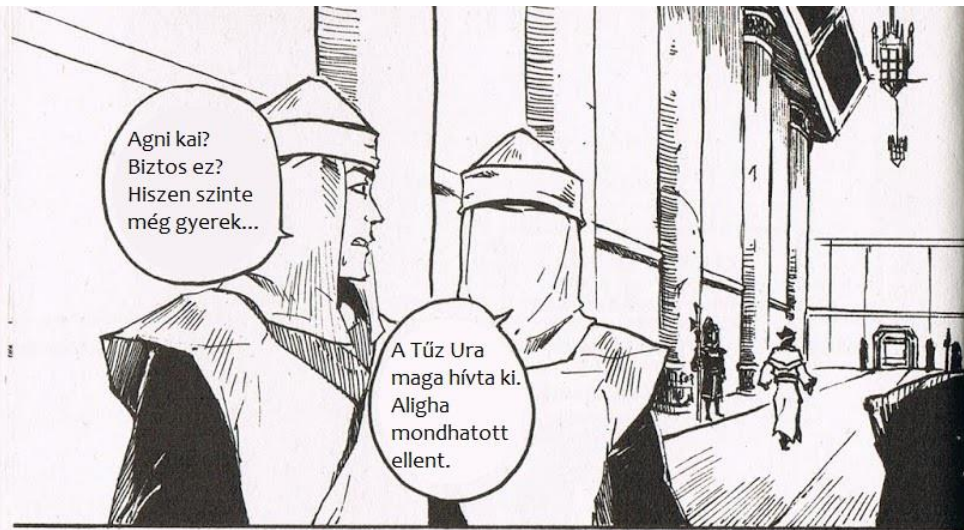
Zuko, kérek...
Nem vagy jól...

Én döntöttem el,
hogy jól vagyok
vagy nem!

Agni kai?
Biztos ez?
Hiszen szinte
még gyerek...

A Tűz Ura
maga hívta ki.
Aligha
mondhatott
ellent.

De el tudod
képzelné?
Kitagadva és
megszégyenítve
az egész udvar
előtt... Ez
iszonyú...

Csend!
Meg ne hallják
az örök, hogy
így beszélsz!

Járt már
valaha a Tűz
Népén kívül?
A fővároson
kívül?

Egy hónapig
sem húzza
majd a
gyarmatokon.

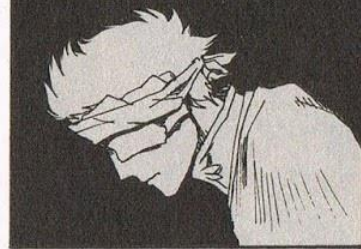
Szegény
fiú...

BAM!

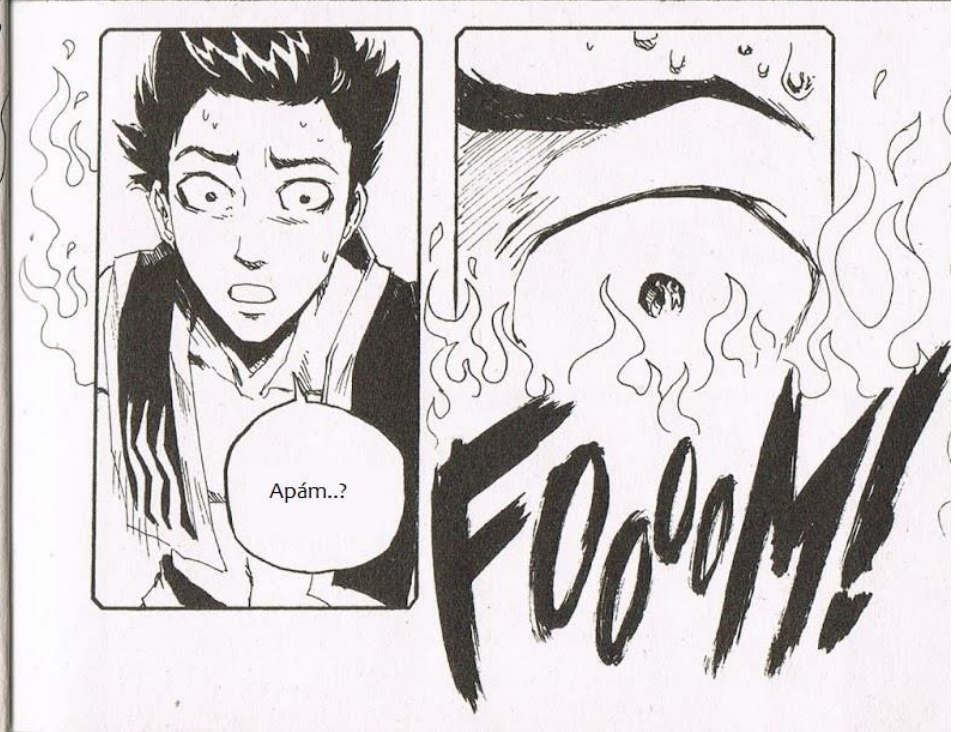
Tudom, hogy
bízunk kell
a Tűz Urának
bölcsségében

De mégis...
Hogy teheti ezt
valaki a saját
fiával?

Szia, Zuzu

Mit akarsz itt, Azula?

Gondoltam, segíték pakolni az én drága bátyámnak

Nem szeretném, hogy bármit itthon felejts. Ki tudja, meddig leszel oda...

Visszatérek, amint megtalálom az avatárt. Akkor ő...

Akkor apánk visszafogad.

Nos, az avatár csak száz éve tűnt el. Ötven év alatt talán megtalálod...

Megtalálom. Meglátod.

Persze, hogy meg fogod.

Biztos vagyok benne, hogy mikor lekísérnek a kikötőbe, könnyen ráveszel pár halászt, hogy elvigyenek.

Talán még munkát is adnak neked, és takaríthatod a fedélzetet. Úgy hallottam, a parasztok kedvelik az árvákat...

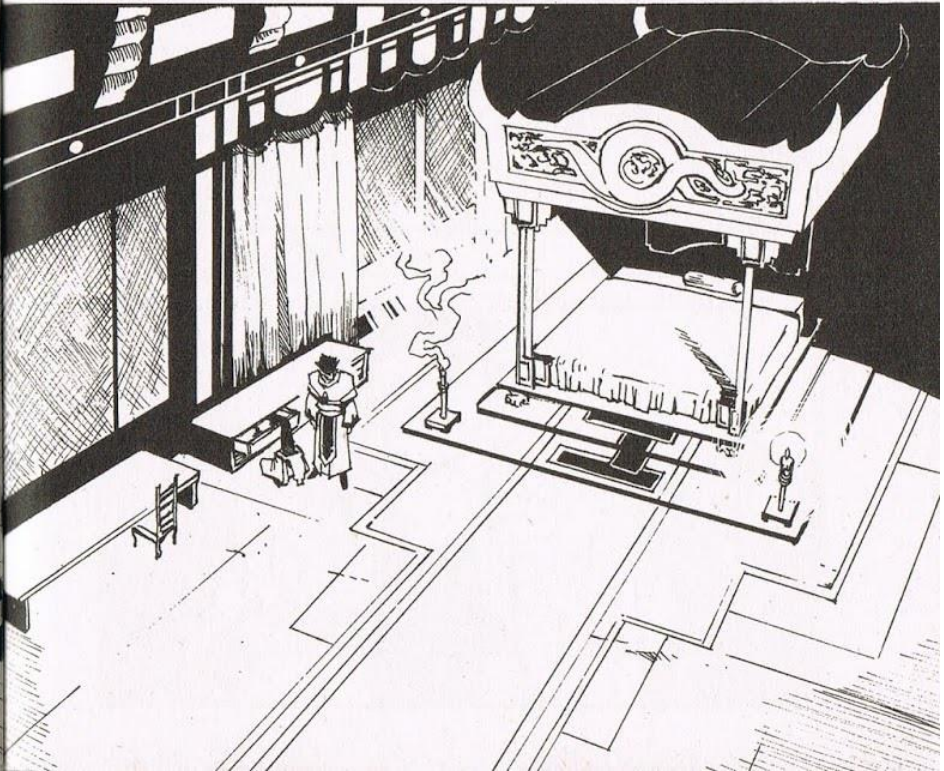

TŰNJ EL!

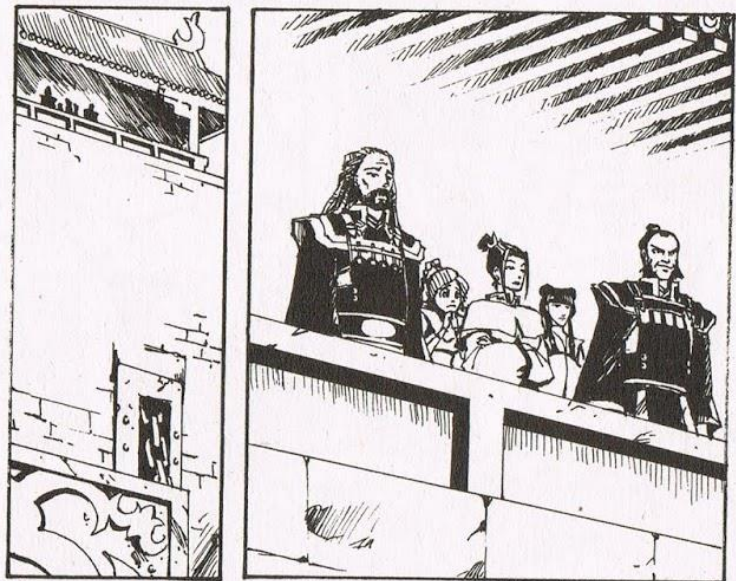
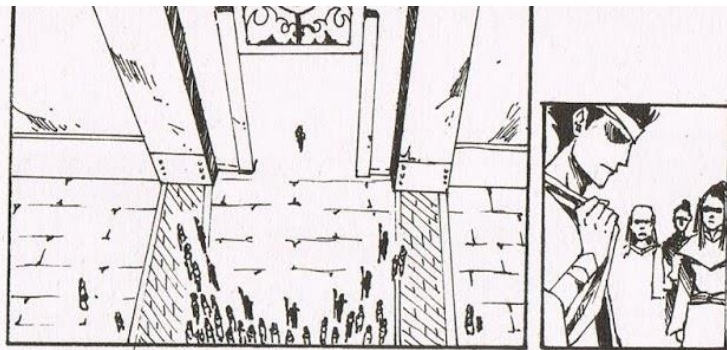
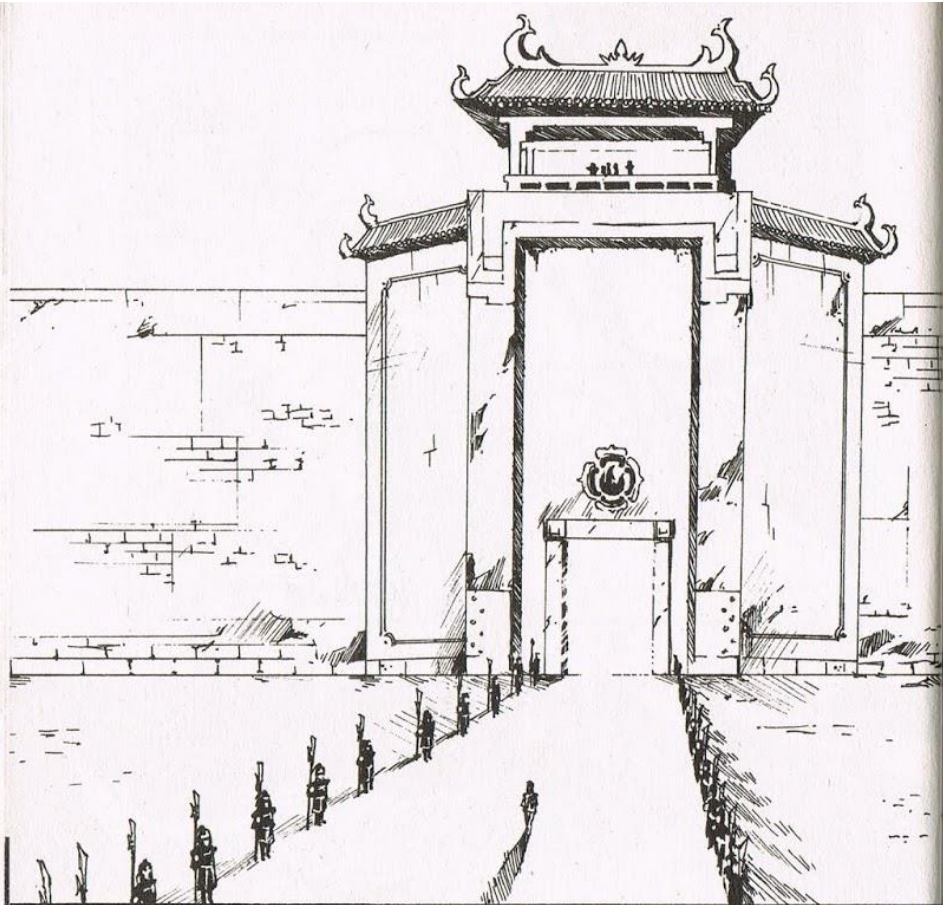
FOOM!

Az örök egy óra múlva itt lesznek érted. Én a helyedben befejezném a pakolást...

Nincs köztetek egy sem, aki elég bátor, hogy csatlakozzon az avatár kereséséhez?

Maga a Tűz Ura bízott meg ezzel a küldetéssel! Megtiszteltetésnek kellene éreznetek, hogy velem tarhattok!

Küldetés? Hah... egy bolond hajszája.

Az avatár rég halott, kőlyök. Jobban jársz, ha meghúzod magad a gyarmatokon

A becsületem múlik azon, hogy elvigyem az avatárt az apámnak! Nem fordulok el a feladattól, amit kaptam!

Nem vagyunk szívtelenek, fiam. Segítenék, ha tudnánk. De egy száműzött herceggel hajózni olyan, mintha minket is száműznének

Ha visszanyerem a becsületem, akik velem tartottak, mellettem szolgálnak majd az udvarban. A bátorságotokat megjutalmazom.

Semmi bátor nincs az önámításban. Az avatárnak vége. Mindenki tudja. A dédnagyapád, Sozin ölte meg.

Talán Ozai csak próbál megszabadulni tőled...

NEM TUDTOK TI
SEMMIT!

Az avatar még ott
van! Meg fogom
találni és
bebizonyítom, hogy
tévedtek!

Jól van, kölyök,
azt hiszem, ez
elég toborzás
volt egy estére.

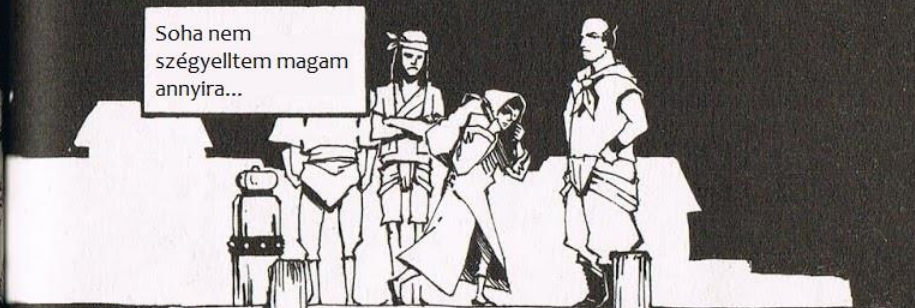
Ne érh hozzám,
te mocskos...
nem tudod, ki
vagyok...

A Tűz Népe
hercege vagyok! Ursa
és Ozai fia vagyok! A
trónörökös vagyok!

Tegnap
még talán

Tiszteletet fogsz tanulni...

...és a szenvedés lesz a tanárod!

NE!

Kérek, apám, könyörgöm...

Csak a gyengék könyörögnek

"Nekem nem kell egy gyáva fiú..."

Zuko

...?

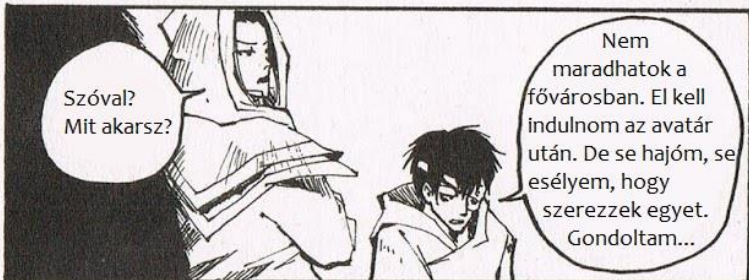
Szörnyen nézel ki.

Megkaptam az
üzeneted. A fél
udvartartással együtt.
Nem voltál éppen
diszkrét, ahogy az
őrrel beszélél.
Sokat kockáztattam
amikor idejöttem.

Nem kértelek
volna, ha lenne
választásom.

Szóval?
Mit akarsz?

Nem
maradhatok a
fővárosban. El kell
indulnom az avatár
után. De se hajóm, se
esélyem, hogy
szerezsek egyet.
Gondoltam...

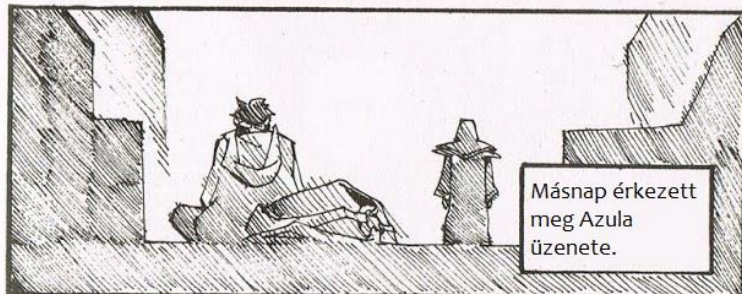
Apánknak
mindig te voltál
a kedvence.
Talán kérhetsz
olyat, amit én
már nem.

Megnézem,
mit tehetek.
De a
segítségemnek
ára van.

Tudom.

Gyakrabban
kéne cserélned
azokat a kötéseket,
vagy a szemed is
elveszíted.

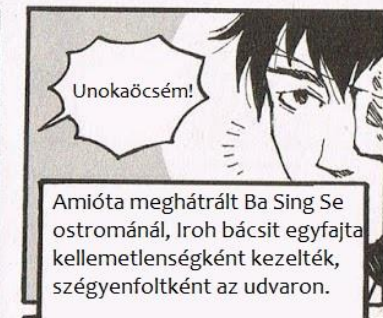

Másnap érkezett
meg Azula
üzenete.

Azt mondta, beszélt
apánkkal, és meggyőzte,
adjon nekem egy hajót.

De volt egy
feltétel...

Unokaöcsém!

Amióta meghátrált Ba Sing Se
ostrománál, Iroh bácsit egyfajta
kellemetlenségként kezelték,
szégyenfoltként az udvaron.

Olyan jó
látni téged!
Annyira
aggódtam!

WFF!

A családból csak
én beszéltem
vele.

Ezért a
szívességért
cserébe pedig...

Magammal kellett őt vinnem.

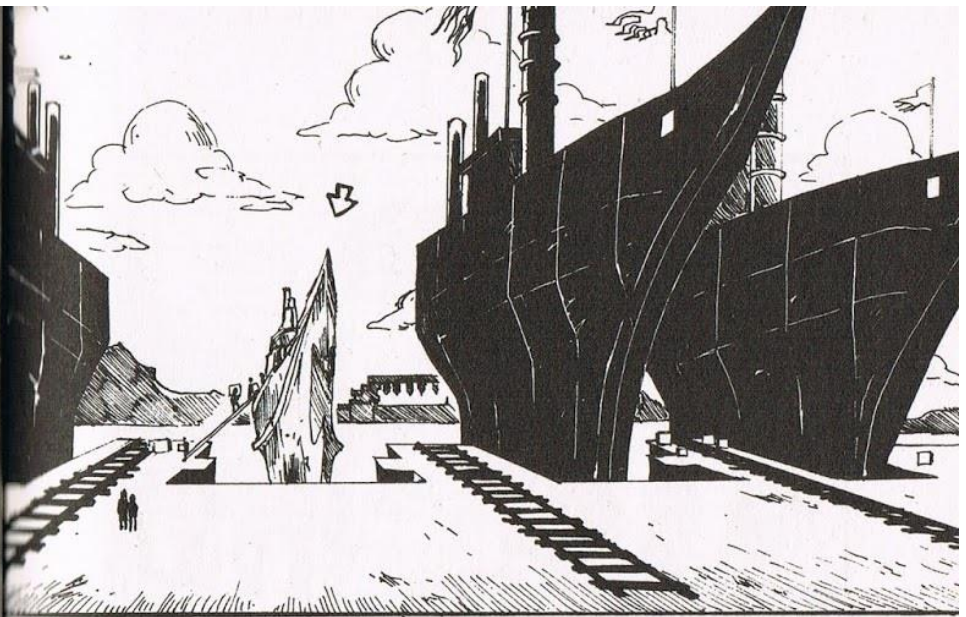
Bácsikám, jól vagyok!

Persze, persze. Most gyere. A többiek már várnak.

Többiek?

Talán már nem vagyok táborkodni, de a Nyugat Sárkányának szava még mindig ér valamit...

Jee hadnagy velem szolgált Ba Sing Se-ben, és mindent elintézett a legénység többi tagjával kapcsolatban. Hűséges, őszinte emberek, akiknek többé nem kedvez a szerencse a fővárosban.

Egy legénységre való vesztes.

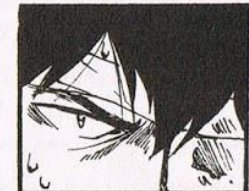
Én igyekszem inkább az új kezdetek embereként tekinteni magamra. Neked is így kéne tenned, Zuko herceg.

Én el akarom fogni az avatárt. Csak ez számít.

Ha valaki túl sok időt tölt a palotába zárva, a lelke hervadt és gyöngye lesz.

Az óceán friss levegője mindkettőnknek nagyon jól tesz majd.

Pom

♪

Tudtam, hogy hálásnak kellene lennem. Magamtól sosem tudtam volna legénységet szerezni.

De gyűlöltem, mekkora szükségem volt a segítségre.

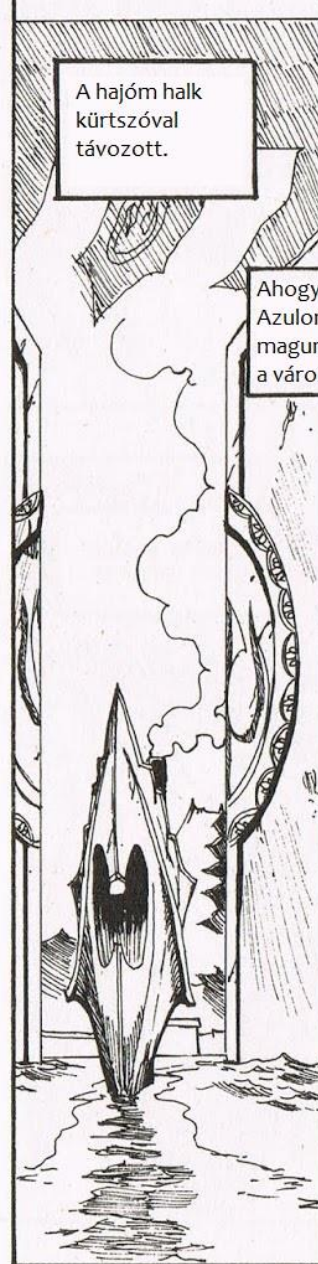
Apám "szenilis, vén csódtömegnek" nevezte a nagybátyámat. De Jee és az emberei hősként tekintettek rá.

Úgy viselkedtek, mintha én ott se lettem volna.

Megesküdtem, hogy bebizonyítom nekik, érdemes rám figyelni.

Bebizonyítom, hogy képes vagyok erre egyedül is.

A hajóm halk kúrtszóval távozott.

Ahogy pedig átléptünk Azulon nagy kapuin, és magunk mögött hagytuk a várost...

...próbáltam nem is gondolni arra, milyen sokára lesz, mikor legközelebb láthatom.

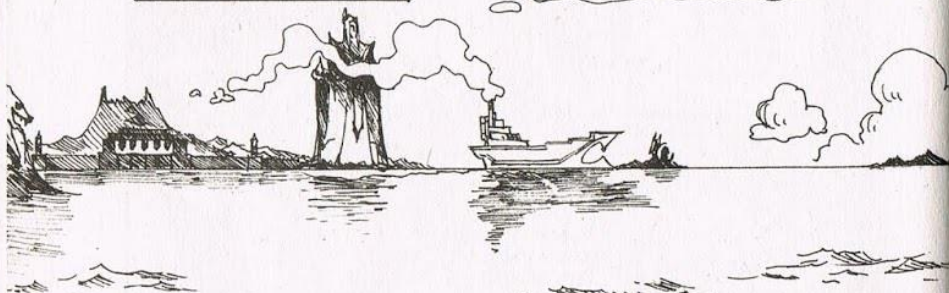

Vagy hogy látom-e még egyáltalán.

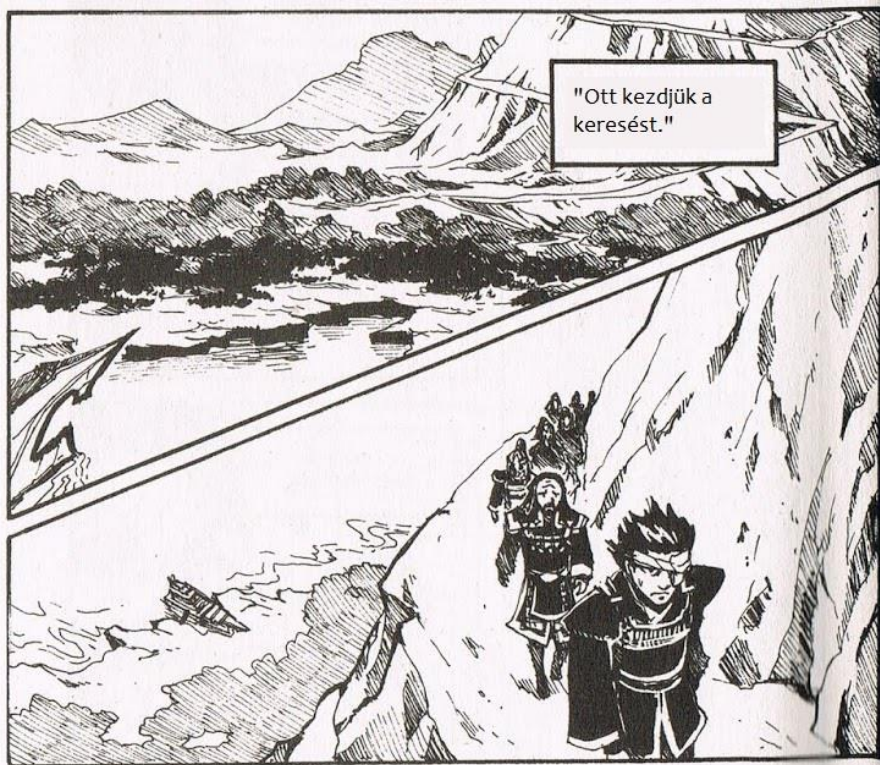
Hadnagy!

"Induljunk a Nyugati
Levegőtemplom felé!"

"Ott kezdjük a
keresést."

Milyen
csodálatos
látvány!

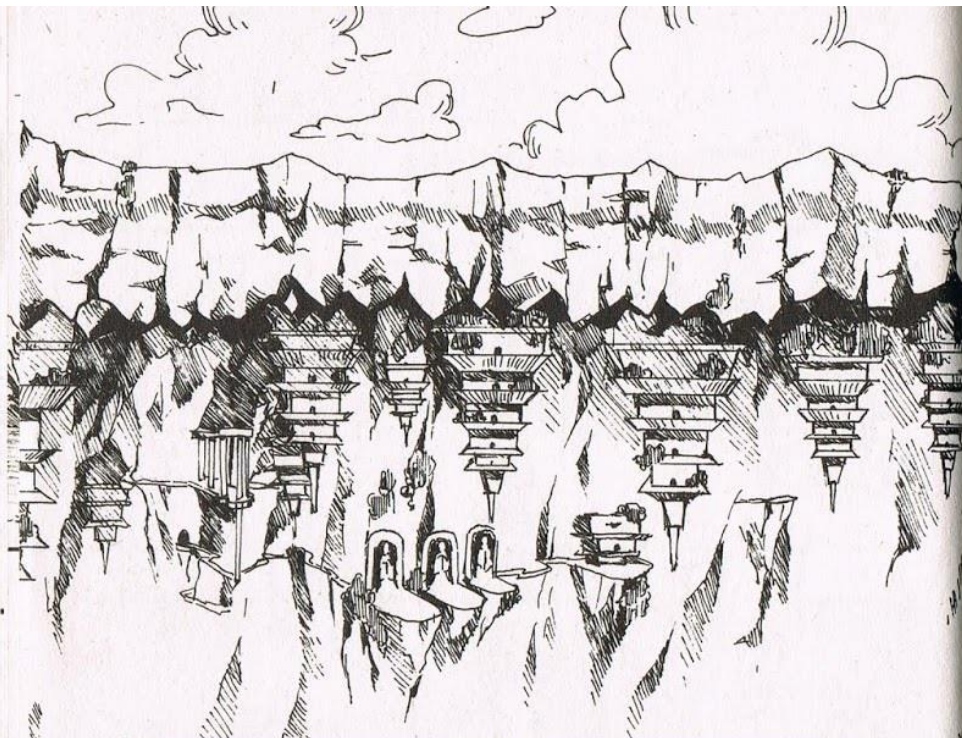
Engem csak
a láncra vert
avatár látványa
érdekel.

Először
végignézzük a
levegőtemplomokat.
Aztán beutazzuk a
világot, a legtávolabbi
zugait is, míg meg
nem találjuk.

Zuko
herceg... csak
egy hét telt el a
száműzetésed
óta. Időt kéne
szánnod a
pihenésre, a
gyógyulásra...

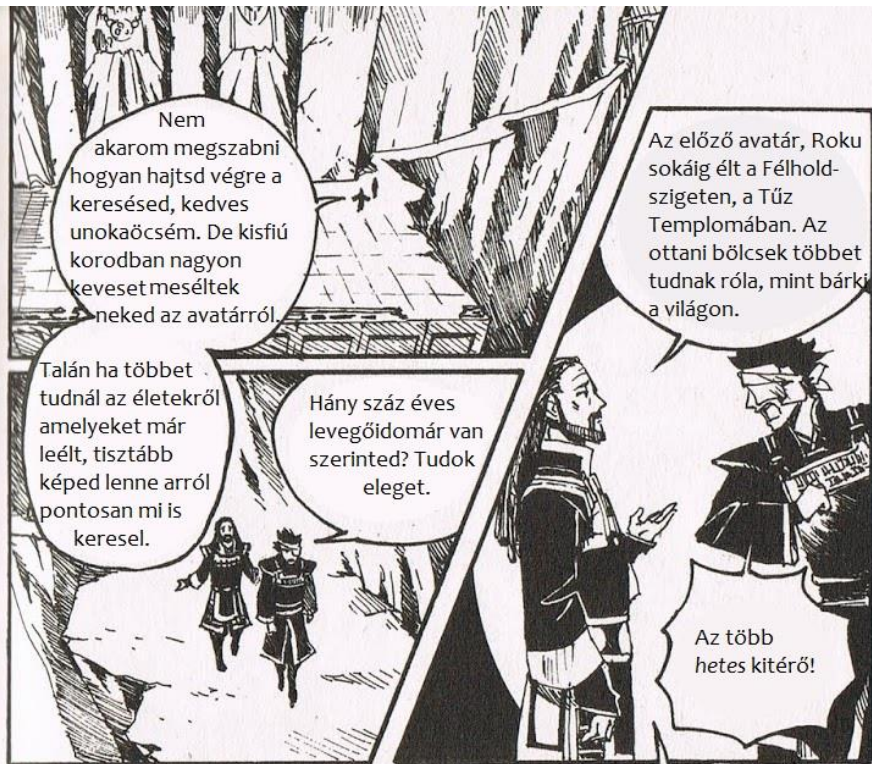

Mit is várhatnék a Tűz Népeinek leglustább emberétől?

Csak az avatár elfogása adhatja vissza a becsületemet.

Tehát ezt fogom tenni.

Nem akarom megszabni hogyan hajtsd végre a keresésed, kedves unokaöcsém. De kisfiú korodban nagyon keveset meséltek neked az avatárról.

Talán ha többet tudnál az életekről amelyeket már leélt, tisztább képed lenne arról pontosan mi is keresel.

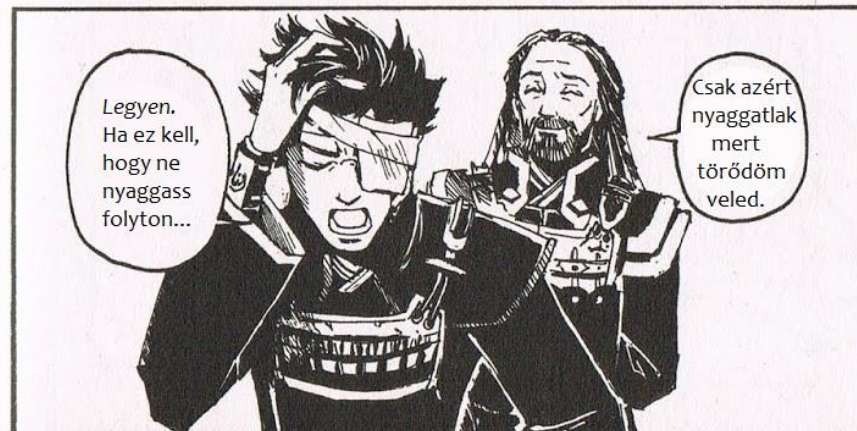
Hány száz éves levegőidomár van szerinted? Tudok eleget.

Az előző avatár, Roku sokáig élt a Félhold-szigeten, a Tűz Templomában. Az ottani bölcsek többet tudnak róla, mint bárki a világon.

Az több hetes kitérő!

De évek eredménytelen küzdelmétől kímélhet meg. Kérdezni nem árthat.

Legyen. Ha ez kell, hogy ne nyaggass folyton...

Csak azért nyaggatlak mert törődöm veled.

A nevem Shyu. Sajnálom, hogy a nagy bölcsem tudott maga üdvözölni, de számomra megtiszteltetés, hogy segíthetek tanulni az avatárról.

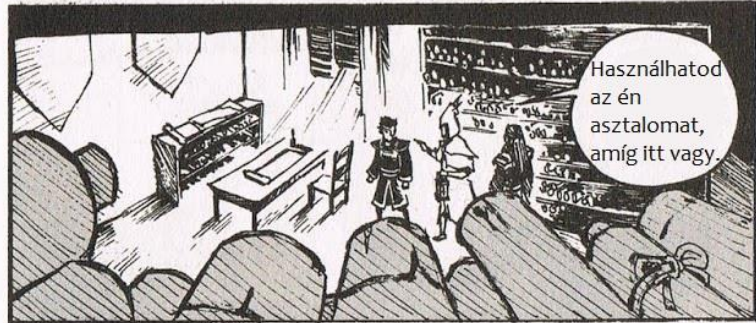
A nagyapám, Kaja volt az a bölcsem, aki Roku tanította, míg a templomban tartózkodott.

Beavatásától a haláláig pontos feljegyzéseket készített Roku életéről és munkájáról.

Egykor A Tűz Bölcsének feladata volt, hogy megőrizze az avatár ciklus történelmét. A tekercsek az archívumunkban évezredek óta mesélnek.

Annyi időt töltök ebben a könyvtárban, amennyit csak tudok, és lemásolom a porladó tekercseket, hogy a bennük őrzött tudás fennmaradjon.

Használhatod az én asztalomat, amíg itt vagy.

Már évtizedek óta nem volt látogatóm, aki az avatárt kutatta.

Nem volt teljes időpazarlás.

Találtam néhány egészen hasznos információt is a könyvtárban.

Yangchen avatár épített egy remetelakot, közel a keleti levegőtemplomhoz, és ott élte le utolsó éveit. Kyoshi avatár kétszáz-harminc évet élt - sokkal többet, mint amennyi a jelenlegi avatár lehetett.

És persze a leghasznosabbak a próbák voltak, amikkel megállapítható, valaki az avatár, vagy sem.

Persze a legnagyobb része száraz, poros tudás volt emberekről, akik már meghaltak, háborúkról és békékről királyságok között, amik már nem léteztek, és születések, halálok, házasságok végtelen listái.

Végül pedig ott volt az elavult filozófia a négy nép harmóniájáról, és a szellemvilággal való kapcsolatáról... jó esetben csak unalmas, rosszabb esetben már-már árulás.

Elkalandoztak a gondolataim.

Neked nincs jogod utasításokat adni, Zuko herceg.

Tűz Ura Ozai száműzött téged. És mi az ő akaratát mindenképp elhelyezzük.

Shyu meggyőződött, hogy szánjalak meg ezért eltértem a szégyenteljes jelenlétedet, eddig. De nem tűröm, hogy megzavarj a kötelességem teljesítésében.

Különben is, egy mester már megjelölt téged.

Nincs szükséged még egy emlékeztetőre a gyengeségedről.

GRAAAAH!

SHOOOOO

fssshh hhh...

Elegem volt a sajnálatból és abból hogy mások gondoskodnak rólam.

RRR
RRAH!

Elegem volt abból, hogy a húgom árnyékában élek.

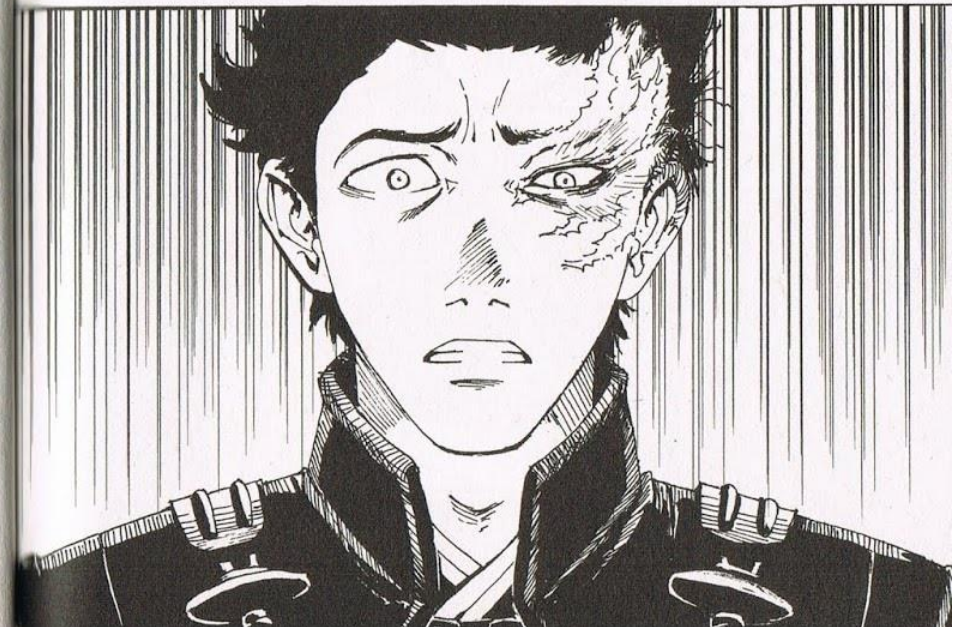
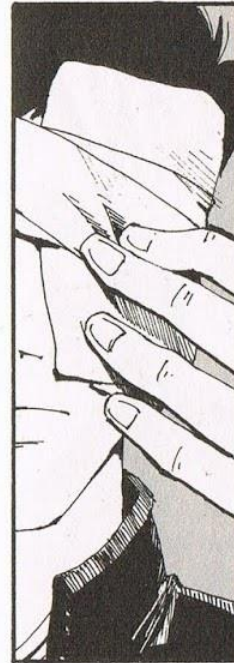
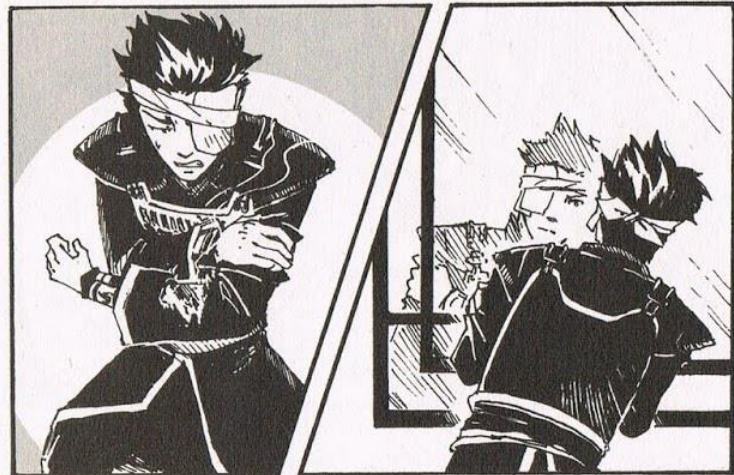
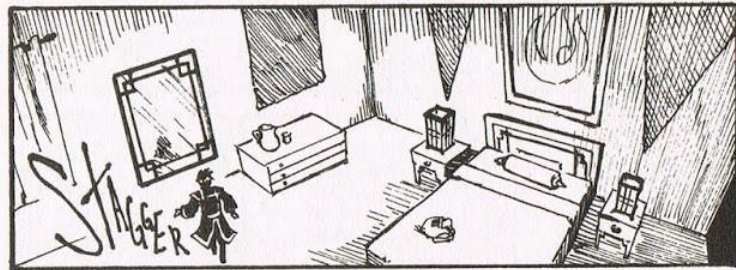

Elegem volt abból, hogy egy csalódás vagyok apám szemében.

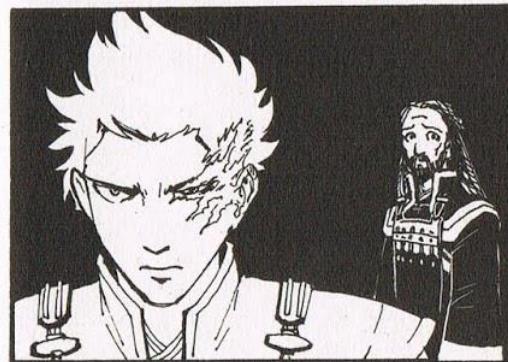

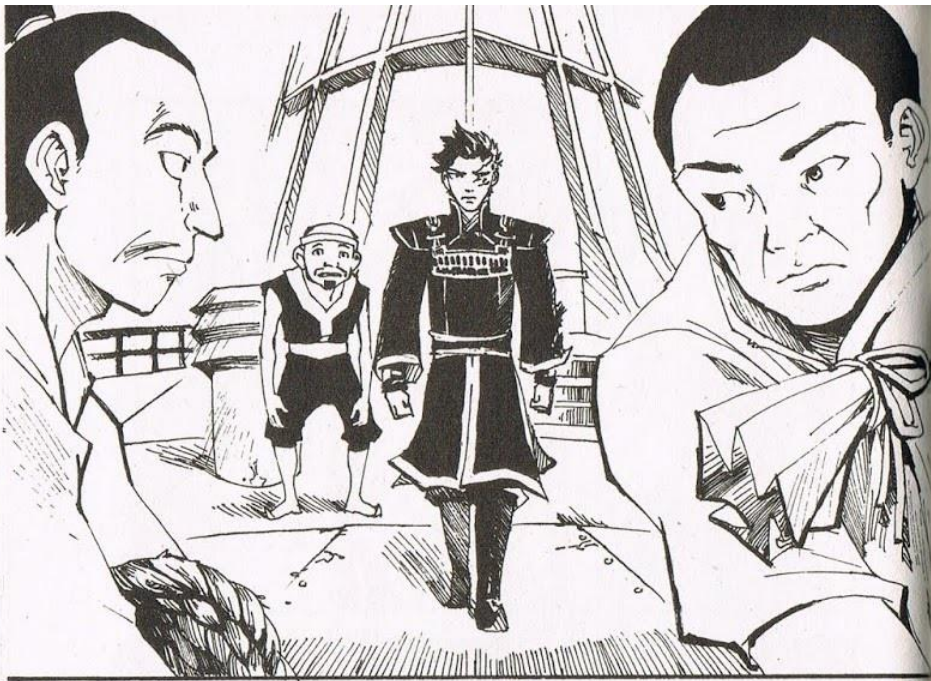

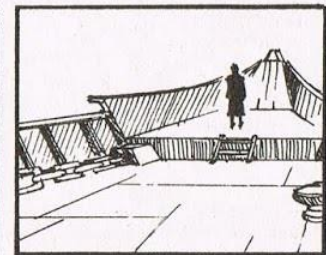

Nem tudom, hogy mondhatnám ezt még világosabban, Felső... ez a terület évtizedek óta a Tűz Népéé.

Az embereim annak a templomnak minden sarkát feltérképezték. Ha lenne ott bármi, megtalálták volna.

Azt hiszem, Zuko herceg azért szeretné a saját szemével látni.

Talán ha rendelkezésünkre bocsátanátok a ti térképeiteket, sokkal hamarabb eltűnhetnék az útból.

És elveszítjük a Tűz Urának jóindulatát?

Ha az Vonzó ajánlat, unokaöcséd de nem. minden áron be akar menni az erdőbe, egyedül teszi.

Kellemes fesztivál lesz ma este. Miért nem szórakoztok, ahelyett, hogy szellemeket üldöznétek?

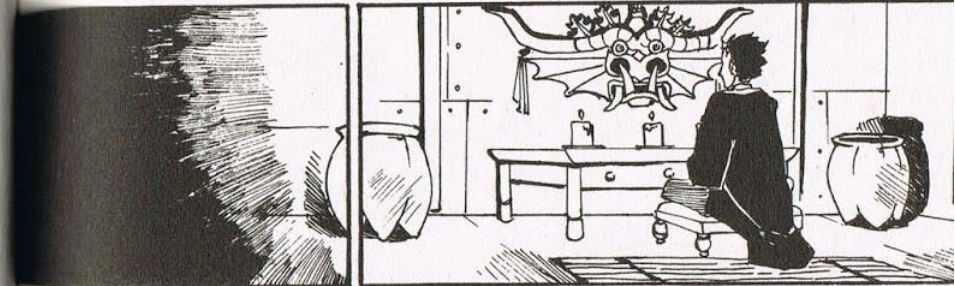

Az ünneplés erre felé nagyon eltér attól, amit megszoktál, Zuko herceg.

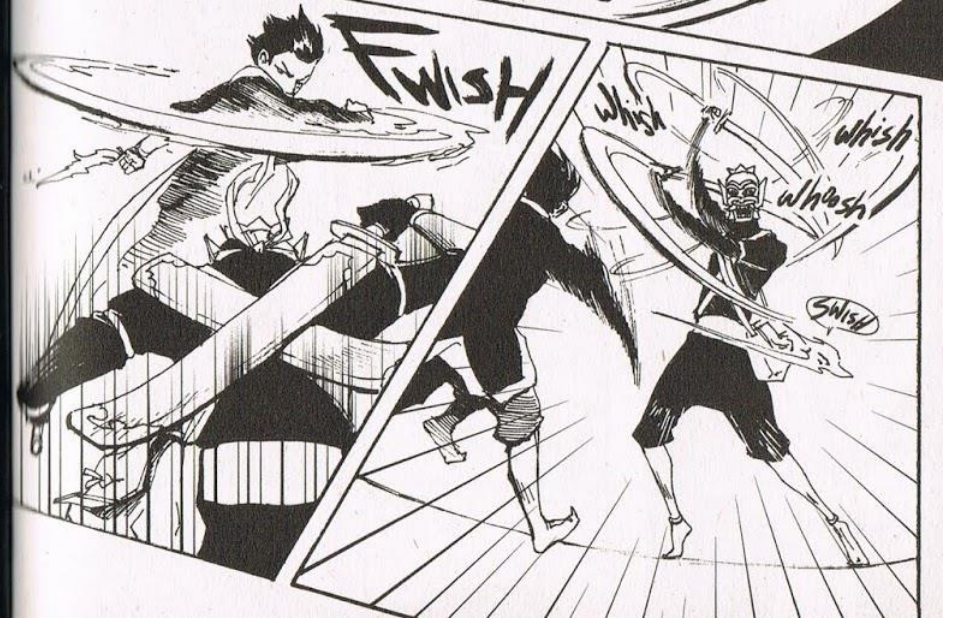
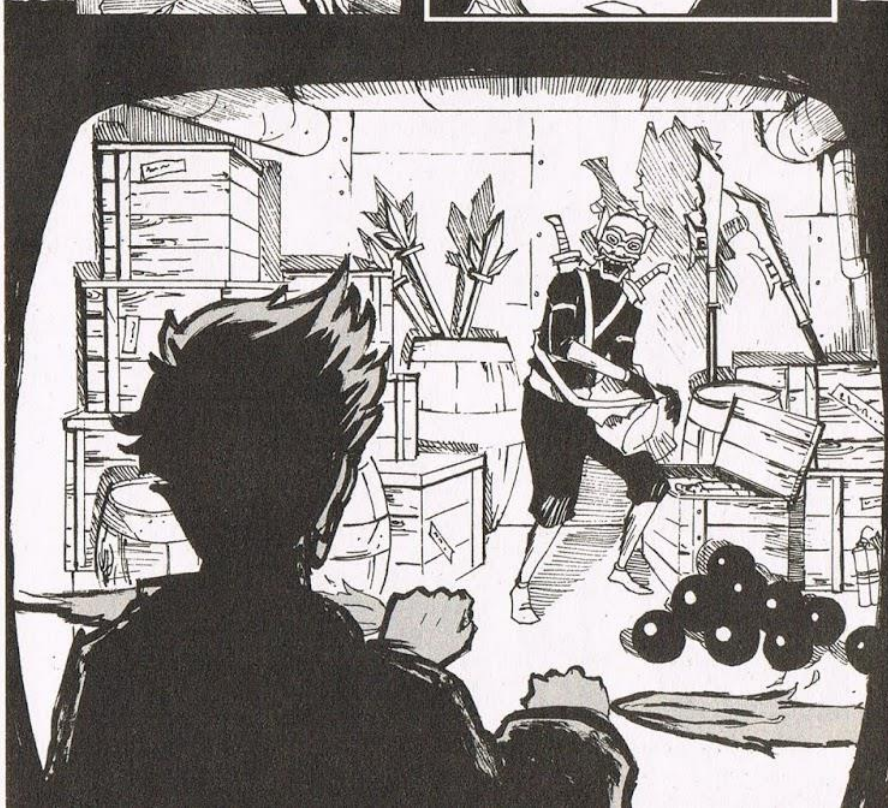
A tűzpehely talán nem olyan finom, de ott a tánc! Lehet, hogy élveznéd...

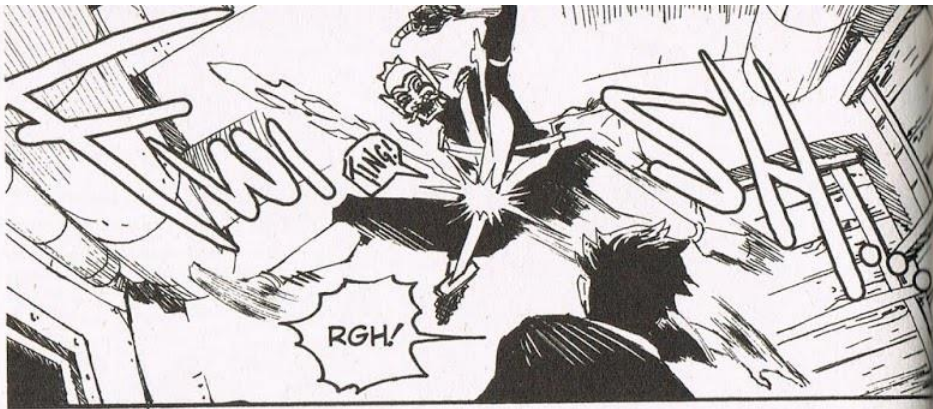
Menj egyedül! Nekem nincs időm ostoba parasztok mulatságaira!

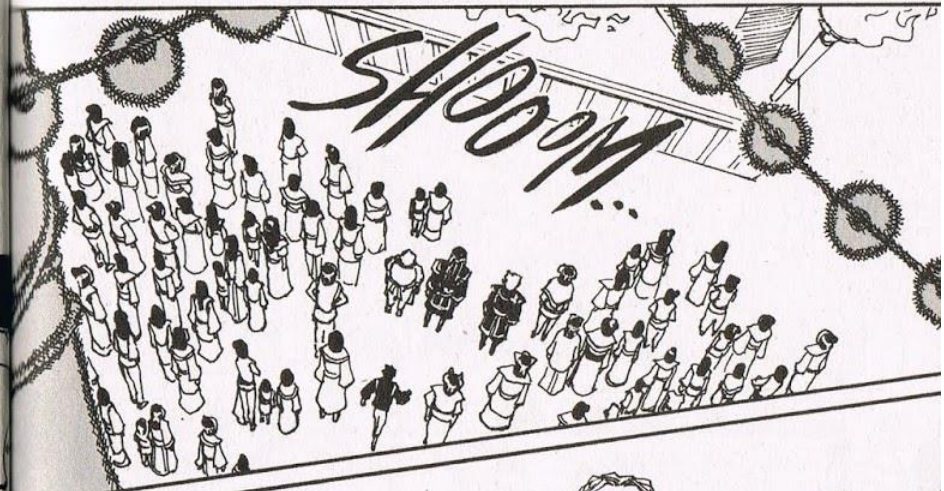

Fiam, ez a Tűz Fesztivál. Elég sok ilyet látni.

Valami ismerős volt abban a színészenben...

Csak azt nem tudtam, pontosan mi.

Sun Wukong!

Talán legyőzted a földidomárjaimat, Sun Wukong, de sosem töröd át Ba Sing Se falait!

Nincs is rá szükség, felség...

Ha ilyen kedvesen kinyitja a kapukat!

Köszönöm mindenkinek, hogy üdvözöltetek hatalmas városotokban! Szép ajándék a Tűz Urának!

CLAP
CLAP CLAP
CLAP

CLAP CLAP
CLAP

Ő az!

Zuko, nem akartál...

Találkozunk a hajón!

Ha autogrammot szeretnél, várnod kell a holnapi előadásig. Most kissé elfoglalt vagyok

És ha van?

Add vissza amit elloptál a hajómról!

Attól tartok, nem tehetem. Jó ok nélkül nem szoktam lopni.

Nem érdekelnek a problémáid!

Ne játszd, hogy fogalmad sincs, ki vagyok!

Szerintem talán mégis.

Azt... egy Kanku féle alaktól kaptad, nem igaz?

Fogalmad sincs, miről beszélsz.

Egy ilyen sebhely elvesz valamit az emberből. Értem én.

Kanku elvett tőlem valamit. Valamit, amit sokkal nehezebb pótolni, mint bármit a te fegyvertáradból.

Nézd, kölyök... Én nem vagyok rossz ember. Segíts nekem, és ígérem, kiengesztellek.

Nekem nem kell tőled semmi.

Esetleg kell valami Kankutól..?

Amúgy Hong Shen vagyok.

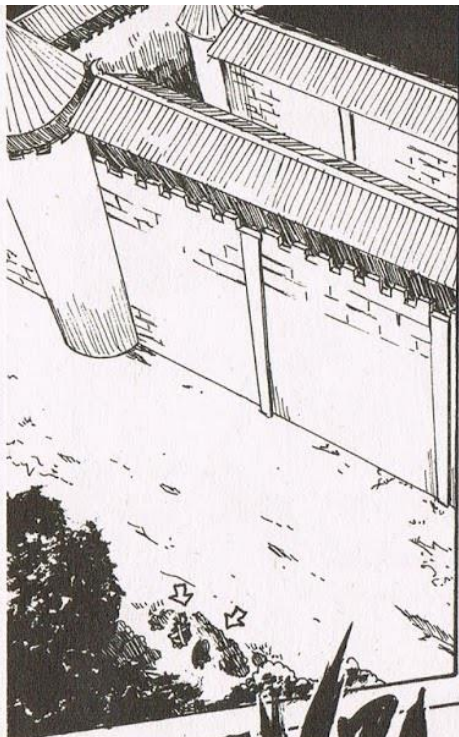
Gyerünk. Nincs sok időnk.

...
...Rendben.

Nem hiszem el, hogy ezt csinálom. Ez az én robbanóanyagom!

Meggyűjtheted te, ha attól jobban érzed magad...

Robbanás! A délkeleti saroknál!

TAP TAP TAP TAP TAP

Uram! A Vörös Szellem az!

És van vele egy másik... egy kék!

Mik vagytok ti? Kölykök?

Állítsátok meg őket!

BOON SHANG!

Miért nem használsz tűzidomítást?

Há!

Mindenki ezt kérdezné.

FWISH

FWISH

Egy hatalmas tűzidomár miért is használna szablyát?

És persze, ezért nem gyanúsítanak soha.

Segítenél?

Pontosan hány olyat loptál el?

Eleget.

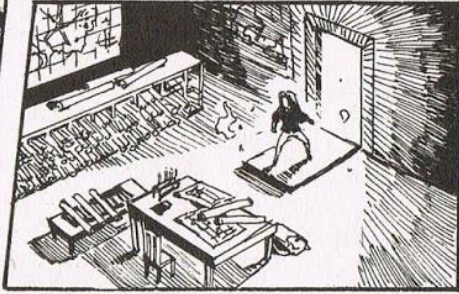

A térképszoba erre van, második ajtó balra. Hamarabb jutunk ki innen, ha szétvállunk.

Legyél itt öt perc múlva, vagy úgy veszem, Kanku elkapott.

CRASH

Indulhatunk?

Hamar el kell hagynunk a várost. Nem telik majd sok időbe, hogy Kanku rájöjjön, mi történt, és utánunk eredjen.

De mit akar egy kisfiúval?

Tudod, hogy erre felé nincs sok tűz-idomár. Kanku jutalmat kap mindegyikért, aki szolgálatba áll.

Én kellek neki, nem a fiam.

De én nemet mondtam. A feleségem meghalt, Zhen születésekor. Én vagyok az egyetlen családjá. Nem hagyhatom hátra.

Tehát Kanku elrabolta tőlem.

A Tűz Népe polgárainak kötelessége szolgálni a hazát...

Talán. De a családnál nincs fontosabb. Egy nap te is megérted majd, ha saját gyerekeid lesznek. Bármit megtennék Zhenért.

És különben is... tegyük fel, hogy elmegyek a háborúba. Miért harcolnék?

Ez a háború gyerekek tömegeit tette tönkre. Olyanokat, mint te. Családokat tépett szét, a Tűz Népének családjait!

Elgondolkodik az ember... Mit is ér a hódítás, ha a sajátjaidat dobod oda érte?

Talán... de nem tudhatunk mindent.

Bíznunk kell benne, hogy az ap-

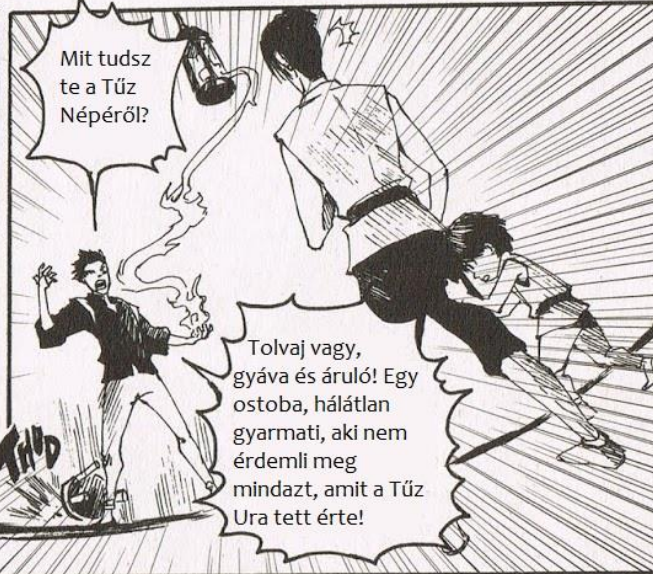
Hogy a Tűz Ura tudja, mi a legjobb.

A Tűz Ura tudhatná, hogy a hozzád hasonló gyerekeket nem kéne elszakítani a családjuktól.

Neked nem szabadna valami lepukkant hajón szolgálnod, egy gyarmaton, ami senkit nem érdekel. A te korodban nem szabadna, hogy olyan sebhelyed legyen.

Miféle Tűz Ura az, aki hagyja ezt megtörténni?

Mit tudsz te a Tűz Népéről?

Tolvaj vagy, gyáva és áruló! Egy ostoba, hálátlan gyarmati, aki nem érdemli meg mindazt, amit a Tűz Ura tett érte!

Fel kéne, hogy adjalak Kanku parancsnoknak, most azonnal!

Fel kéne...

El sem tudtam
hinni, kis híján
mit tettem.

KRASH... WOBBLE

Hogy mit tettem
volna, ha tovább
ott maradok.

Fájdalmat akartam
okozni neki azért
amit mondott.

Foom...

Le akartam égetni
a mosolyt az arcáról.

Wooosh...

GRAAAAAA!

Úgy éreztem,
mintha a
gyomrom tele
lenne tűzzel.

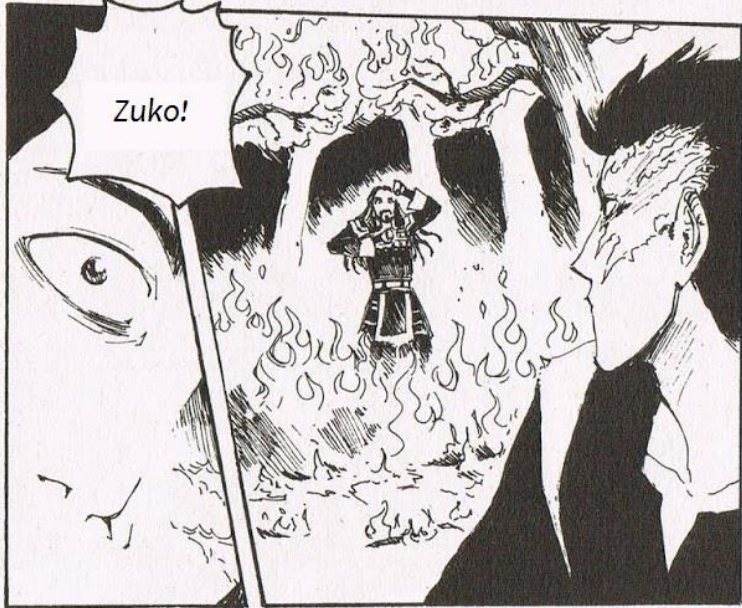
crackle
crackle
crackle

FOOOOW!

Mintha belülről
égnék el.

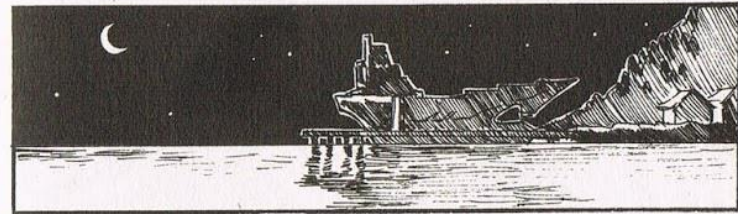
És szinte már
azt kívántam,
bár tényleg
így lenne.

crackle
crackle

Zuko!

Zuko herceg...

Értem hogy az avatár keresése nagyon fontos, de félek tőle, hogy ez még túl sok, és túl korai neked.

A bőröd talán már majdnem meggyógyult, de sok sebed van még, amik nem látszanak, de amelyeknek idő kell, hogy összeforrjanak

Jelenleg veszélyt jelentesz magadra, a legénységre, és mindenkire körülötted.

Tudom, hogy nem ilyen életre vágytál, de akkor is ez a te életed.

Kérek... ne dobd el magadtól!

Hogy vagy képes leülni mellém, és ezt mondani?

Te vagy a Nyugat Sárkánya! A te sereged törte át először Ba Sing Se falát!

És eldobtad mindezt miért? Csak gyerekek voltam, de emlékszem. A fiadat, Lu Ten-t megölték a földidomárok, te pedig nem tudtad elviselni! feladtad, hazajöttél, és elbújtál a palotában, mint egy gyáva, vén bolond!

Te lettél volna a Tűz Ura, de apám erősebb volt, és a nagyapám tudta ezt, tehát ezt is elvették tőled. Te pedig hagytad!

Feladtad a kötelességedet, feladtad a trónodat, miért kéne hallgatnom bármire, amit mondasz?

Folyton azt mondd, hogy segíteni akarsz nekem, de ez nem igaz, ugye? Nem akarsz, hogy elfogjam az avatárt! Nem akarsz, hogy visszakapjam a becsületedet! Te eljátszottad az esélyeidet, és azt akarsz, hogy én is elbukjak!

Hát én nem adom fel!

Hetek teltek el...

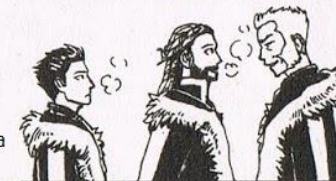

A nagybátyám úgy viselkedett, mintha semmi nem történt volna. De én éreztem, hogy a dolgok megváltoztak.

Nem adott tanácsokat, és nem beszéltünk másról, csak a hajóról, a legénységről, a tűzidomításról...

Azt hiszem, jobban éreztem volna magam, ha egyszerűen dühös rám.

Csak mosolygott, én pedig nem tudtam, mit kéne mondanom.

Nem sokára beköszöntött a tél...

Van egy ösvény, ami a Ye Niu öböltől a heglábakig vezet.

Onnantól már nekem kell megtalálnom az utat a Keleti Légtemplomig.

Egyedül megyek. Ha a legénységet is vinném, csak lelassítanának.

Én nem tarthatnék veled, Zuko herceg? Ezek a tájak híresek a szépségükről...

Rendben.

De nem várok rád, ha nem tudod tartani az ütemet.

Mindig napfelkeltekor indultunk, és mikor fent volt a hold, késő éjszakáig gyalogoltunk.

Ha minden átkozott növényt megnézel a hegyen, egész télen itt leszünk!

Talán egy részem örült is, hogy a bácsikám lelassított minket.

Odafent annyira ritka volt már a levegő, hogy alig tudtam lélegezni. Minden izmom és ízületem fájt. Sosem voltam még annyira fáradt, és nagyon fáztam.

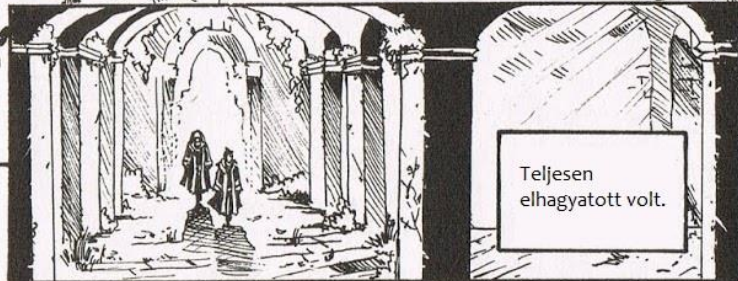

Igazán nem szalaszthatok el ilyen gyönyörű jázmin virágokat, kedves unokaöcsém. Csodás tea lesz belőlük!

Mikor végre elértük a Keleti Levegőtemplomot...

Teljesen elhagyatott volt.

De eszembe jutott az, amit a Tűz Templomában olvastam... a remeték, amit Yangchen avatár épített az egyik hegygerincen.

Túl sokat küzdöttem ahhoz, hogy ne ellenőrizzem azt is.

Ki van ott?

Generációk óta nem járt itt egy zarándok sem.

De nem számítottam rá, hogy egy tűzidomár lesz az első látogatóm ennyi év után.

Mit csinálsz itt?

A levegőidomárok és én spirituális testvérek voltunk. Közel álltunk egymáshoz.

A levegő nomádjai? Ismerted őket?

Persze. Még most is ismerem őket.

A te őseid fizikailag talán kiirtották őket, de a szellemükből azért maradt valami.

Ezek a falak a múlt emlékeit visszhangozzák.

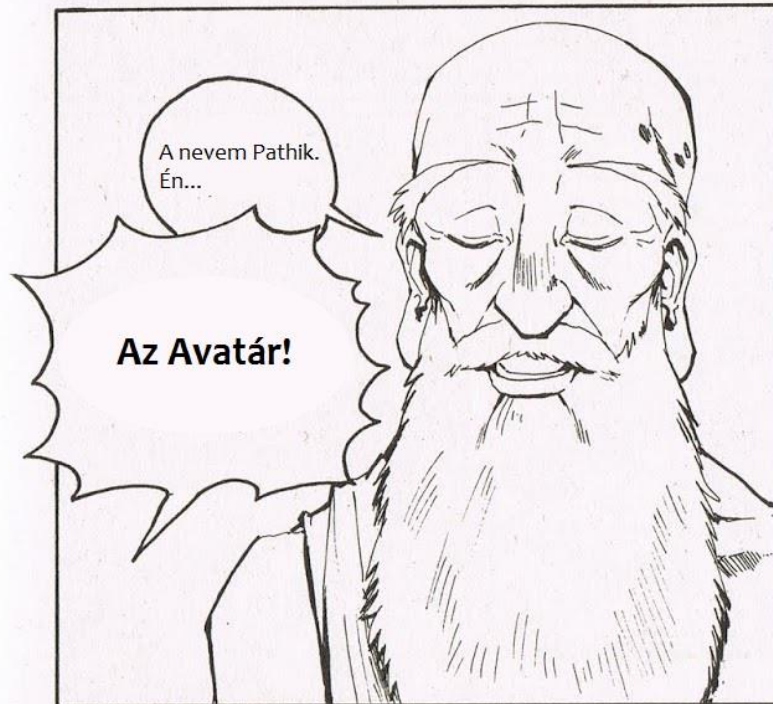

Hirtelen az egész értelmet nyert.

Megfelelő korú volt. Egy légidomár remetelak romjaiban élt, egy szigeten, amit elfeledett a világ.

Egy évszázadig is elbújhatott itt, anélkül, hogy megtalálták volna. Ránéztem, és a hazautamat láttam.

A nevem Pathik. Én...

Az Avatár!

FOOOOM

Kapd el bácsikám!

Sajnálom, de attól tartok, összekeversz valakivel!

Ki?

Vagy segíts, vagy menj az útból!

Le fogod üldözni a hegyről!

Helyes! Akkor legalább kénytelen lesz levegőt idomítani!

Mi? Zuko...

GRAH!

OOF!

Most... idomíts levegőt!

Attól tartok, az nem fog menni, gyermek.

Sok dolgot megtanultam életem során ezen a világon...

De a levegőidomítás nem tartozik közéjük.

Hazudsz!

Bácsikám!
Próbára kell
tennünk!

Amint
bebizonyosodott,
hogy ő az avatár,
jelzünk a tábornak
a Ye Niu öbölben
és...

Nem lesz
semmilyen
próba, Zuko
herceg.

De nem okoz fájdalmat
sem, arról szól az egész,
hogy az elemek
reagálnak-e a
jelenlétére... és...

De...

Bácsikám...

Kérek,
bocsásd meg,
hogy nem
mutattunk
megfelelő
tiszteletet.

Már így
is túl sok
bajt
okoztunk.

Mélységes
sajnálatom,
uram.

Nincs szükség
bocsánatkérésre,
barátom. Sajnálom,
hogy nem lehetek
segítségetekre.

Ha az unokaöcséd
tényleg az avatárt keresi,
nehéz út előtt áll,
aminek én sem látom a
végét.
Szerencsés, hogy
hozzád hasonló vezetője
van.

Hogy engedhetted
így elmenni?
Hetekbe telhet,
mire újra
megtaláljuk!

Hazavihettem
volna, és...

ELÉG VOLT!

Nyilvánvalóan nem
ő volt az avatár. Még
csak levegőt sem tudott
idomítani. Az egyetlen,
amit ma elértél, hogy
megtámadtál egy
ártatlan embert,
tisztelenül viselkedtél
egy rendkívül
méltóságú öreggel,
szégyent hozva
magadra!

Ez a viselkedés
nem méltó egy
herceghez, és
én sem tűröm el.

De...

Ha nem ő az...

Bácsikám, már azt sem tudom, merre kéne fordulnom... A világ túl nagy én meg...

Ő ismerte a levegőidomárok de még ő sem tudja hol van az avatár.

Zuko...

Tudom, hogy milyen nehéz volt számodra ez a néhány hónap.

Elvesztette a családot, az otthonodat, az otthonodat, pár nap leforgása alatt, és rád bízta egy feladatot, amitől kétszer ilyen idős férfiak megfutamodtak volna.

És én sajnálom, hogy nem tudtam szembenézni ezzel. Bár többet is adhattam volna, mint egy legénységet, és egy öregember társaságát...

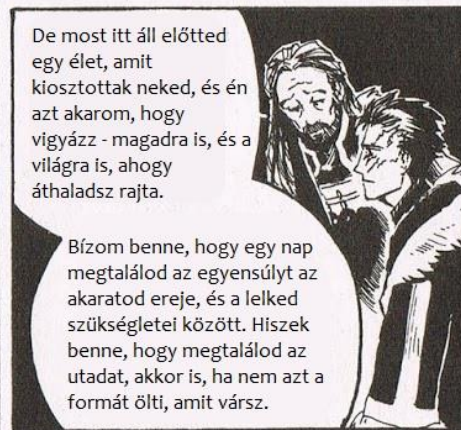

Amikor Lu Ten meghalt, úgy éreztem, a saját életemnek is vége. Minden erőmre szükségem volt, reggel fel tudjak kelni.

Hogy kimásszak az ágyból, és kilépjek a világba amelynek a fiam többé már nem a része.

Te erősebb vagy, mint én valaha voltam, Zuko herceg. Annyi mindenért harcolnod kellett, amit én készen kaptam. Én megadtam magam a gyásznak, de te átküzdöd magad olyan kegyetlenségen is, amellyel nekem sosem kellett szembesülnöm.

De most itt áll előtted egy élet, amit kiosztottak neked, és én azt akarom, hogy vigyázz - magadra is, és a világra is, ahogy áthaladsz rajta.

Bízom benne, hogy egy nap megtalálsz az egyensúlyt az akaratod ereje, és a lelked szükségletei között. Hiszek benne, hogy megtalálsz az utadat, akkor is, ha nem azt a formát ölti, amit vársz.

Én csak...

Bácsikám, mi van, ha igazuk van? Ha az avatárnak vége? Ha ez az egész keresés teljesen értelmetlen? Mi van, ha...

Mi van, ha soha többé nem mehetek haza?

Megismerni
önmagadat
sosem
értelmetlen.

Akármilyen
sötétnek is tűnik
az utad, és
akármilyen
messzire térsz le
rőla, a lényeg az,
hogy tanulj a
hibáidból.

És soha,
egyetlen
pillanatra se
feledd ki vagy,
és kivé akarsz
válni.

Azt hiszem,
itt az ideje,
hogy
megtanítsam
neked a Tűz
Lélegzetét.

A mit?

Ezt a technikát
akkor
fejlesztettem ki,
amikor még
ezredes voltam,
az első telemen a
fronton.

Az ősi
Napharcosok
tanításain alapul.

Ők voltak
az első
tűzidomárok, még
azelőtt, hogy
elfeledtük, mi az
erőnk valódi forrása.

"A tűz fegyver,
de a Nap életadó
melege is..."

"Melegség, ami
ott ég minden
szívben."

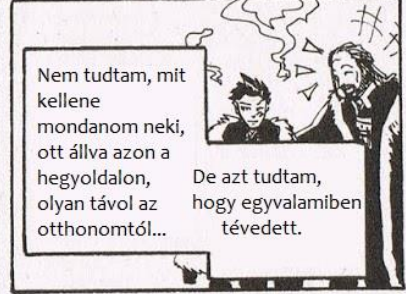
"Ha figyelsz erre
a belső tűzre,
megtanulhatsz
irányítani."

"Éleszd fel ezeket
a lángokat, és
melegedj fel belülről,
elűzve a levegő
hidegét..."

"...vagy a lélek
hidegét."

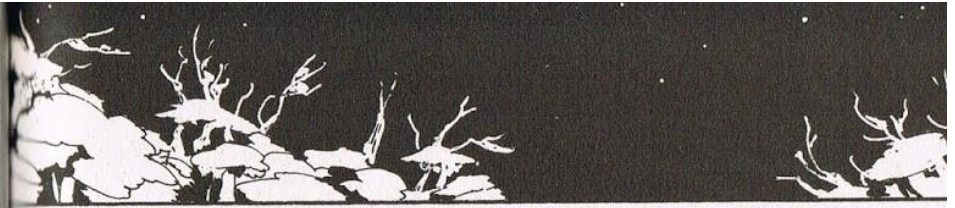

Nem tudtam, mit
kellene
mondanom neki,
ott állva azon a
hegyoldalon,
olyan távol az
otthonomtól...

De azt tudtam,
hogy egyvalamiben
tévedett.

Még mindig
volt családom.

Te... Te
mit keresel
itt?

Az elmúlt
órákban
meditáltam.

Sejtettem, hogy
okkal érkezél
hozzám, de nem
láttam, pontosan
miért.

Reméltem, hogy
Yangchen avatár
szelleme
megmutatja a saját
utamat, mielőtt túl
messzire kerülnél
tőlem.

A te sorsod szorosan összefonódik az avatáréval.

Nem tudom, pontosan hogy lehetséges ez, de nem állhatok a végzet útjába.

A látomás, amit Yangchen küldött, pusztán árnyék, mint az ilyesmi gyakran.

De a lényege világos volt.

Láttalak téged és az avatárt, amint ketten álltok a világ előtt.

A nagybátyám arra kért, mutassak feléd tiszteletet.

De nem fogom túrni, hogy kigúnyolj.

Ahogy kívánod, gyermek.

Ez csak egy bolond vénember. Azt sem tudja, mit beszél...

Én hiszek neki.

És neked is kéne, Zuko herceg.

A belső tűzünk része a remény, ami átvezet a sötét napokon

Ne öld meg túl hamar!

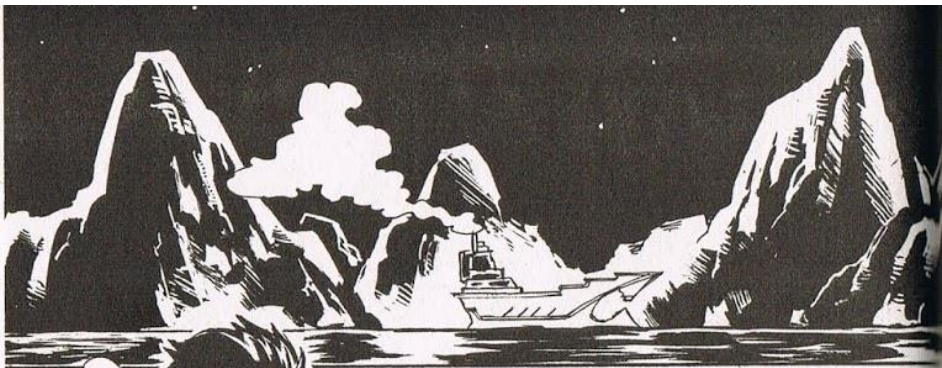
Most pedig hosszú nap áll előttünk.

Itt az idő, hogy mindketten pihenjünk egy kicsit...

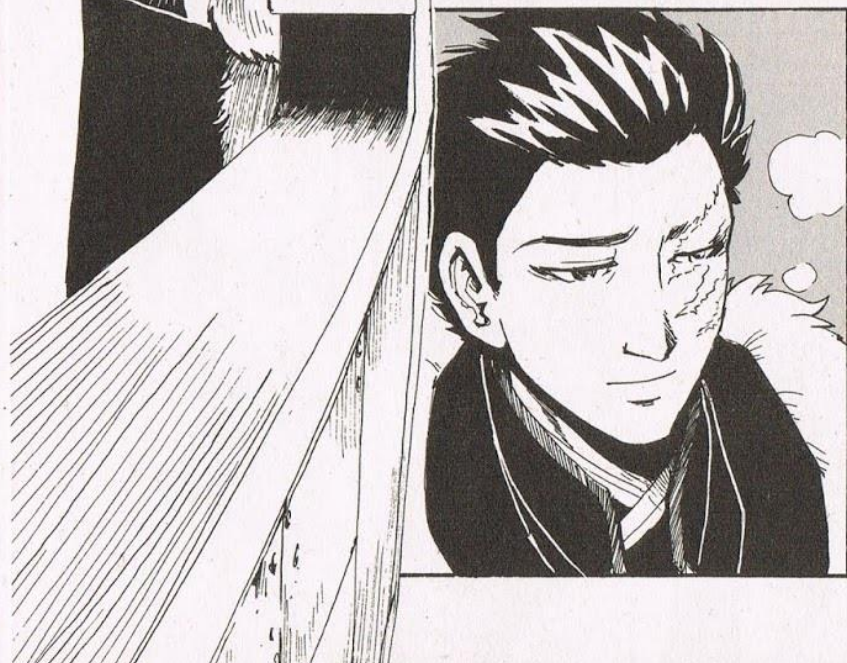

Meg foglak találni.

hooooooooo...

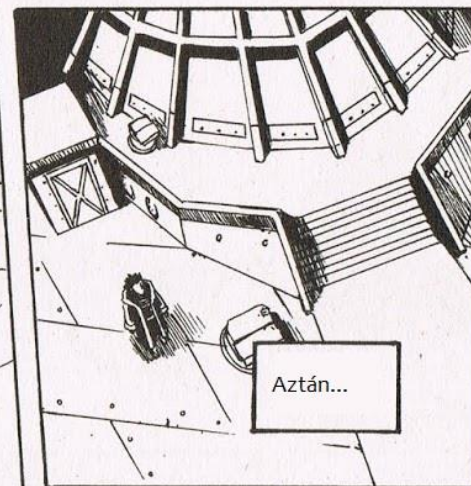

Hónapok teltek el úgy, hogy nem álmotam az Agni Kairól...

...sem az apámról.

Az életem nyert egyfajta új ritmust.

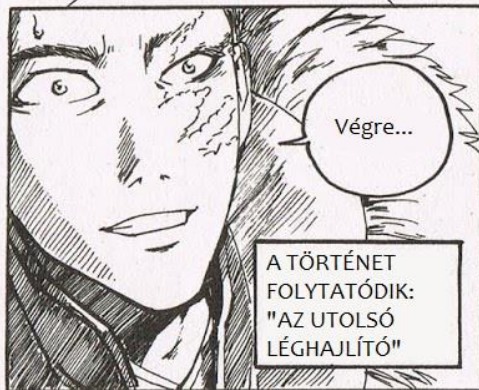
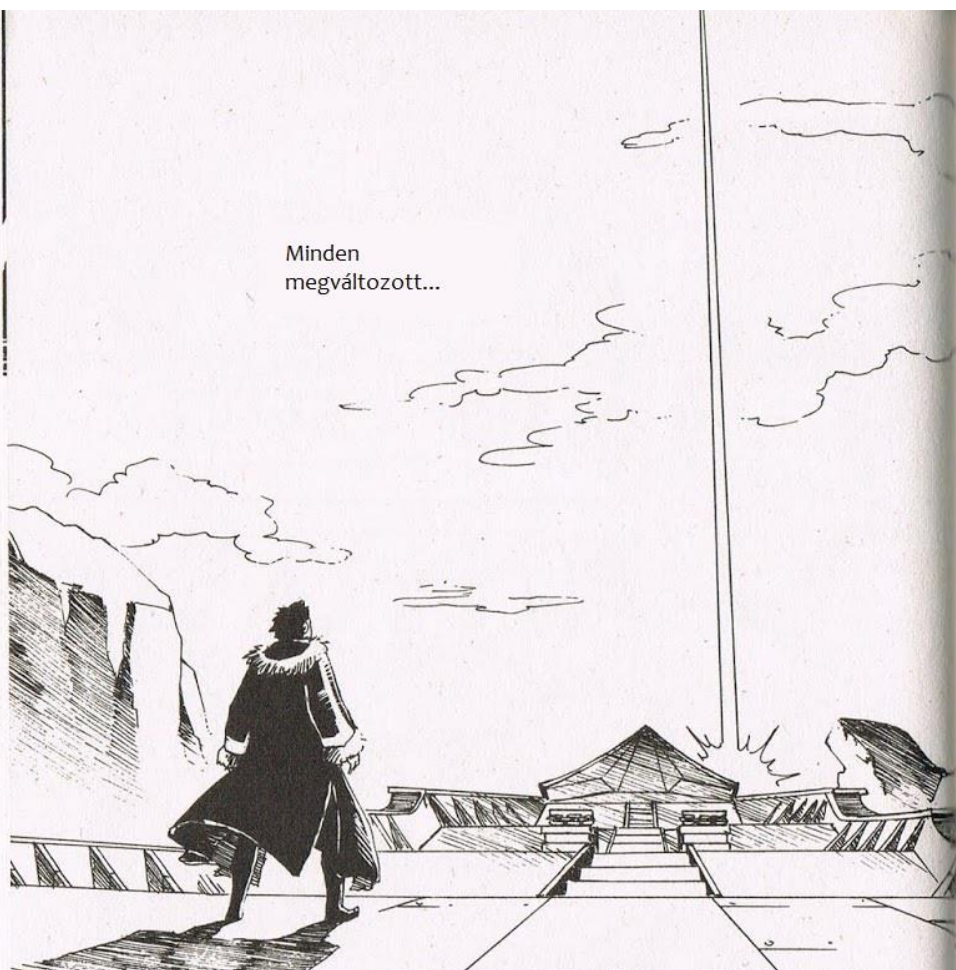
Aztán...

...éppolyan hirtelen, ahogy mindig...

Minden
megváltozott...

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Alison és Dave szeretnének különleges köszönetet mondani Michael Dante DiMartinonak, Bryan Konietzkonak, Aaron Ehasznak, Megan Casey-nek, Ashley St. Sauveur-nak, és mindazoknak az embereknek, akik az Aang legendáját ilyen csodálatos történetté tették. További köszönet a Nickelodeon Magazine-nak, Starlet Hawk-nak, Jennifer Huitt-nak, Anthony Nguyen-nek, Johanne Matte-nak, és Helen Ryannek a támogatásukért. És hatalmas hála Dallas Midaugh-nak, David Yoo-nak, mindenkinek a Del Rey Mangánál, Paula Allennek, Linda Lee-nek, és a lenyűgözően tehetsége Nina Matsumotónak!